

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1528/2019
23.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., кога заступа Бранислав Милојчић, адвокат из ..., против туженог ББ, кога заступа Младен Домазет, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1508/18 од 09.07.2018. године, у седници одржаној 23.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1508/18 од 09.07.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1508/18 од 09.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1503/18 од 21.03.2018.године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име неисплаћене отпремнине износ од 419.238,60 динара, са затезном каматом од 01.10.2005.године, до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 97.192,00 динара, са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1508/18 од 09.07.2018. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П1 503/18 од 21.03.2018. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04...111/09), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014).

Апелациони суд у Новом Саду је решењем Р4 4/19 од 11.04.2019. године, Врховном касационом суду предложио одлучивање о ревизији туженог на основу члана 395. ЗПП.

Поступајући по наведеном предлогу Апелационог суда у Новом Саду, Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 395. ЗПП, закључио да нису испуњени услови за одлучивање о изјављеној ревизији, као изузетно дозвољеној. Према наведеној одредби закона ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. ЗПП, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно де се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није потребно уједначавање судске праксе, нити је потребно разматрање правног питања од општег интереса, као ни ново тумачење права, будући да је побијена одлука у складу са усаглашеном судском праксом по спорном питању висине отпремнине и њене исплате. Наиме, Уставни суд је у одлуци Уж 5034/11 од 21.08.2014.године, изнео став да радник овде туженог коме је приликом престанка радног односа на основу закљученог споразума делимично исплаћена отпремнина, има право на исплату неисплаћеног дела отпремнине (у висини одређеној чланом 152. Појединачног колективног уговора туженог, тада важећег) и у ситуацији када нису покренули поступак за поништај решења о престанку радног односа и изјаве о одрицању својих законом утврђених права. Питање исплате отпремнине на основу ПКУ код послодавца и питање права на отпремнину као права којим запослени не може слободно располагати (члан 60. став 4. Устава РС), довољно је расправљено у судској пракси и нема потребе за новим тумачењем права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама свијих овлашћења на основу члана 401. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23.став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14) ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Имајући у виду да се не ради о радном спору који се односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у коме би ревизија према члану 439. ЗПП увек била дозвољена, већ који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић